

Løgmanns- røðan

ÓLAVSØKUDAG helt lögmaður eftir gomlum siði sína setanarrøðu. Løgmannsrøðan er altíð eitt áhugavert skjal. Her síggja vit, hvussuleiðis landsstýrið metir um støðu landsins og er ta fyrsta røða hjá samgongu so verður her tann politikkur stungin út, sum samgongan fer at reka tey komandi árin.

RØÐAN Ólavsøkudag í ár var forvitnislig av nógvum ymsum orsökum og vit skulu her taka fram nakrar av hesum. Fyri tað fyrsta var røðan hóast álvarsomu støðu landsins ikki merkt av tí dapurskygni, ið eyðkendi samgonguna frammanundan hesari. Løgmaður gjørdi púra greitt, at búskaparliga støðan er døpur, men hann gjørdi samstundis púra greitt, at hon ikki er uttan ljóspunkt — at hon ikki er vónleys. Hann legði sterka áherðslu á hetta, at tað ber til at fáa gongd á aftur búskaparligu hjólini og legði fram nakrar fortreytir, ið vit mugu gerast før fyri at lúka, um politikkurin skal føra til meira búskaparligt virksema og harvið aftur fáa allar hendur í vinnu.

HESAR fortreytir eru, at vit økja um framleiðsluvirðið og útflutningin, at vit halda kostnaðarstöðið, at vit ikki økja um almennu útreiðslurnar, at vit halda okkum til eina iløguætlan, at vit fáa nýggja skattaskipan og fáa útfyllt karmarnar í EF-avtaluni.

HESAR fortreytir kunnu tykjast mongum møtimiklar at liva upp til, men lagt er so út við tí politikki, sum skal til fyri at uppfylla hesar fortreytir. Hetta verður eingin lættur setningur hjá samgonguni. Vón okkara skal vera, nú tingið fer aftur til verka at tað fer at eydnast samgonguni at semjast um tann politikk,

sum neyðugur er til tess at lúka omanfyrinevndu fortreytir, so størsta vandamálið í dag, arbeiðsloysið, kann verða beint burtur.

Mynd Thomas/Diml.